

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. Варна, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теодора Шишкова

при участието на секретаря Неше Еюб. Реджепова
като разглежда докладваното от Теодора Шишкова Административно наказателно дело № 20223110202782 по описа за 2022 година

Производството е образувано е по жалба на „Диагностика 2011“ ЕООД против Наказателно Постановление № 23- 0000137/21.03.2022г. на Началника на отдел „Контрол“ в РД „Автомобилна администрация“ -Варна, с което на жалбоподателя е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение по чл. 24, ал. 1, вр. чл. 18, ал.1, т.10 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства (Обн. ДВ. бр. 104 от 27.12.2011 г., изм. и доп.).

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление .Моли наказателното постановление да бъде отменено, тъй като в условията на пандемия съставянето му било крайно неуместно.

В съдебно заседание въззивното дружество не изпраща представител.

Въззиваемата страна се представлява от младши експерт, който моли за потвърждаване на издаденото НП. В депозирана писмена защита излага становище по същество, като акцентира че седмодневният срок съгласно разпоредбите на Наредбата следва да започне да тече от деня на реализиране на промяната на обстоятелствата, касаещи валидността на съответния измервателен уред. Моли се за присъждане на сторените разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят притежавал разрешение № 1279/23.04.2018г. за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС, валидно до

08.05.2023г. на пункт за технически прегледи, находящ се в обл. Варна, с. Каменар, ул. „Васил Левски“ № 8.

На 23.10.2021г. било издадено свидетелство за проверка № 0209/23.10.2021 г. на димомер за дизелови двигатели "OPAX-2000 Protech", с идентификационен № I013595395 и одобрен тип 2161, внедрен в контролно-техническия пункт, при извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС.

В 7-дневен срок, започващ от 24.10.2021г. жалбоподателят не уведомил писмено изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" чрез ръководителя на Регионална дирекция "Автомобилна администрация гр. Варна за настъпилата промяна и не приложил документите, които я удостоверяват - свидетелство за проверка № 0209/23.10.2021 г. на димомер за дизелови двигатели "OPAX-2000 Protech", с идентификационен № I013595395 и одобрен тип 2161.

Нарушението било установено при извършена комплексна проверка на въззивното дружество на 18.01.2022г., резултатите от която били отразени в констативен протокол с рег. № 42-09-51-72/18.01.2022г.

Наказващият приел, че нарушението и било осъществено с изтичане на предвидения 7-дневен срок започващ на следващия ден след издаване на Свидетелството - 24.10.2021г. Правилно е било определена, че нарушението е било осъществено на 02.11.2021г. датата следваща изтичането на предвидения в закона 7-дневен срок за извършване на уведомяването.

За установеното нарушение св.Г. съставил против въз.дружество акт за установяване на административно нарушение, в който описал констатациите си и приел, че въззивникът е осъществил нарушение на чл. 24,ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС във вр. с чл. 18, ал. 1, т. 10 от същата наредба.

При предявяване на акта, както и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН възражения не постъпили.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено процесното наказателно постановление с което административно - наказващият орган е възприел изцяло установеното което било квалифицирано като нарушение по цитираните от Наредбата текстове.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателствени средства, както и на писмените доказателства по делото.

Съдът дава вяра на показанията на свид. А. – свидетел по АУАН,тъй като от тях се установяват обстоятелствата по извършената проверка, както и че е издадено ново свидетелство за проверка № 0209/23.10.2021 г. на димомер за дизелови двигатели "OPAX-2000 Protech", с идентификационен № I013595395 и одобрен тип 2161 в стопанисвания от жалбоподателя контролно-техническия, но за това обстоятелство не било подадено нужното уведомление. Такова не било подадено до извършване на комплексната проверка на въз.дружество.

От свидетелство за проверка № 0209/23.10.2021 г. на димомер за дизелови двигатели "ОРАХ-2000 Protech", с идентификационен № I013595395 и одобрен тип 2161 се изяснява, че въз.дружество е притежавало разрешение по чл. 148, ал. 2 от ЗДвП и чл. 16 от Наредба № Н 32/16.12.2011 г. за извършване на периодични прегледи за техническа изправност на ППС, издадено на със срок на валидност до 08.05.2023 г, както и че същото е издадено на 23.10.2021г.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема следното от правна страна следното:

При съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са били допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, ограничаващи правото на защита и представляващи основания за отмяна на НП.

При съставянето на АУАН са изпълнени изискванията по чл. 42 от ЗАНН относно задължителното му съдържание, като актът е съставен от оправомощено лице, предявен е за запознаване със съдържанието му на представител на нарушителя и му е връчен препис срещу разписка.

В шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП, което изцяло отговаря на задължителните изисквания към съдържанието на този вид правораздавателни актове съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, издадено е от материално и териториално компетентен орган (видно от приложената заповед № РД-08-30/24.01.2020г. и по-специално т.7 от същата).

Налице е съответствие между установените факти и правни изводи в АУАН и в наказателното постановление.

Към датата на извършване на деянието нарушената материалноправна норма на чл. 24, ал. 1 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. гласи, че задължението за лицето по чл. 16 да уведоми писмено изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" е настъпвало при промяна на обстоятелствата, удостоверени с документите по чл. 18, ал. 1 от Наредбата.

Следователно към датата на деянието уведомителното задължение е настъпвало при промяна на обстоятелствата, удостоверени в кой да е от документите по чл. 18, ал. 1 от Наредба № Н-32/16.12.2011г.

С последващото изменение, приложното поле на разпоредбата не е за пръв разширено чрез добавяне и на обстоятелствата, удостоверени с документите по чл. 18, ал. 1, т. 10 от Наредба № Н32/16.12.2011 г., а точно обратното -обхватът на разпоредбата е стеснен до изрично предвидените хипотези по чл. 18, ал. 1, т. 4 и т. 6 - 10, които обаче и преди това са били част от хипотезата на чл. 24, ал. 1 от Наредбата.

Смисълът, в който трябва да се тълкува разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. е, че уведомителното задължение за лицето по чл. 16 е възниквало при промяна на обстоятелствата, удостоверени в документите по чл. 18, ал. 1, т. 1 - 11 от Наредбата.

Това означава, че настъпването на промяна в обстоятелствата, удостоверени с документ по чл. 18, ал. 1, т. 10 от Наредба № Н-32/16.12.2011г., е факт, който и към датата на нарушението е пораздал правното задължение за писмено уведомяване в 7-дневен срок на ръководителя на РД "Автомобилна администрация". По тези съображения разгледаното възражение е неоснователно.

Промяната в обстоятелствата, удостоверена с документ по чл. 18, ал. 1, т. 10 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г., е настъпила на 23.10.2021 г., когато е издадено новото свидетелство за съответствие на димомер.

Това означава, че процесният 7-дневен срок по чл. 24, ал. 1 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. за уведомяване започва да тече от следващия ден - 24.10.2021г. Правилно АНО е определил и датата на извършване на нарушението - 02.11.2021г., т.е. датата от която въз.дружество е в забава за уведомяване на АА.

Както в АУАН, така и в наказателното постановление надлежно е индивидуализирано дружеството жалбоподател, описано е обстоятелството от обективна страна, придаващо му качеството на субект на нарушението, а именно притежаването на Разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС; описано е и конкретното обстоятелство, в което е настъпила промяна - издадено свидетелството за съответствие на димомер, както и че това обстоятелство е било удостоверено с документ по чл. 18, ал. 1, т. 10 от Наредба № Н32/16.12.2011 г. - процесното Свидетелство за проверка № 0209.

По ясен и несъмнен начин е описана датата, на която е настъпила промяна - 23.10.2021г., както и продължителността на срока за уведомяване - 7 дни.

Описано е и самото поведение, представляващо изпълнителното деяние - "не е уведомил в законоустановения срок от 7 дни". Именно това е необходимият набор от фактически твърдения с оглед на правната квалификация на нарушението, които обуславят съставомерността на деянието и участието на санкционираното лице в осъществяването му, а следователно обуславят и редовността на описанието на нарушението.

Не е спорно обстоятелството, че дружеството-жалбоподател е лице по чл. 16 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г., тъй като притежава разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС, представляващо Разрешение с № 1279.

Следователно въз.дружество е годен субект на административното нарушение.

На следващо място от обективна страна се доказва и настъпилата промяна в обстоятелство, удостоверено с документ по чл. 18, ал. 1, т. 10 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г.

Съгласно последната разпоредба обстоятелство, което лицата по чл. 16 от Наредбата следва да удостоверят с нарочен документ, са: списък на уредите, съоръженията и средствата за измерване, съдържащ данни за наименованието, марката, модела, типа и фабричния им номер, придружен с копие на паспортите ЕС декларация за съответствие за

газоанализатора и декларация за съответствие с одобрен тип за стендовете за проверка на спирачните сили и димомерите, като газоанализаторът, димомерът и стендът за проверка на спирачните сили са със софтуери, вписани в регистъра по чл. 15, ал. 1, както и свидетелства за проверки по реда на чл. 9, ал. 6.

Това обстоятелство се удостоверява със сертификат, издаден от орган по сертификация на системи за управление, акредитиран от Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" или от чуждестранен орган за акредитация, който е страна по Многостранното споразумение за взаимно признаване на Европейската организация за акредитация за област сертификация на системи за управление.

Свидетелството за проверка на димомера в процесния контролно-технически пункт е издаден на 23.10.2021 г. Това свидетелство удостоверява, че димомера за дизелови двигатели и преминал периодична проверка.

Свидетелството за проверка с № 0209 е прието като писмено доказателство по делото. Фактът на издаването му представлява промяна на обстоятелство, удостоверено с документ по чл. 18, ал. 1, т. 10 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г.

С осъществяването на този факт в обективната действителност са настъпили всички обстоятелства, включени в хипотезата на нормата по чл. 24, ал. 1 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. и от този момент за жалбоподателя е възникнало съответното правно задължение.

Забавеното изпълнение и бездействието до изтичането на законово установения срок от седем дни представлява изпълнителното деяние на нарушението, което е осъществено чрез бездействие. Нарушението е формално и от обективна страна е довършено с факта на осъществяване на изпълнителното му деяние, без необходимост от последващ вредоносен резултат. С наказателното постановление е ангажирана обективната отговорност на юридическо лице, поради което въпросът за вината не подлежи на изследване в процеса.

При доказано извършване на административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателят, правилен е изводът на административнонаказващия орган, че извършеното деяние не представлява маловажен случай.

В процесния случай като смекчаващо обстоятелство се приема липсата на предходни нарушения от страна на дружеството жалбоподател. Само по себе си това не е достатъчно деянието да бъде квалифицирано като маловажен случай. Липсват данни за настъпили вредни последици, но следва да бъде съобразено и че извършеното нарушение е формално. Основанието за реализиране на административнонаказателната отговорност е самият факт на извършване на деянието, без необходимост от настъпване на някакъв допълнителен вредоносен резултат. Наличието на вредни последици не може да се приеме за типичен резултат за този вид нарушения, за да може тяхното отсъствие в случая значително да понижава степента на обществена опасност на деянието.

Същевременно изпълнението на уведомителното задължение от страна на жалбоподателя не е сторено дори и в кратък срок след изтичането на законовия срок. Не се

установяват и никакви уважителни причини за толкова дълго продължаващото противоправно бездействие на жалбоподателя.

За така извършеното административно нарушение от жалбоподателя - юридическо лице, съгласно разпоредбата на чл. 178а, ал. 4, т. 1, предл. 1 от ЗДвП е предвидена имуществена санкция в размер на 1 000 лева.

Правилно е определена приложимата санкционна разпоредба, като жалбоподателят е лице, което притежава разрешение по чл. 148, ал. 2 ЗДвП - Разрешение № 1279. Видът и размерът на санкцията са определени от законодателя във фиксиран размер. В тази връзка наложената с наказателното постановление имуществена санкция е правилно определена, като е индивидуализирана в единствения ѝ възможен размер.

По гореизложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна, а наказателното постановление за законосъобразно и обосновано, издадено при правилно приложение на процесуалния и на материалния закон, поради което то трябва да бъде потвърдено.

Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение в размер от 80 до 120 лева.

Производството по делото протече в едно съдебно заседание, в рамките на което юрисконсултът е изготвил и депозирал писмено становище, което е поддържал и в рамките на проведеното съдебно заседание, делото не се отличава с фактическа или правна сложност поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на предвидения в закона минимум от 80 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление № 23- 0000137/21.03.2022г. на Началника на отдел „Контрол“ в РД „Автомобилна администрация“ -Варна, с което на „Диагностика 2011“ ЕООД е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение по чл. 24, ал. 1, вр. чл. 18, ал.1, т.10 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства (Обн. ДВ. бр. 104 от 27.12.2011 г., изм. и доп.).

ОСЪЖДА „Диагностика 2011“ ЕООД, с ЕИК: 202481082 да заплати на РД „Автомобилна администрация“ -Варна сумата от 80 лева, представляваща сторени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на

съобщението за изготвянето му пред Административен съд – гр. Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____